

O trup svâcnind în ştreang, străpuns de gloanţe

Ion Țolescu

O trup svâcnind în ştreang, străpuns de gloanţe
Pe care preoţi slujba n-au citit.
Pe-aici s-au stins muceniceşti speranţe
Ce n-au ajuns cu ruga la sfârşit...

Ci, "tatăl nostru care eşti în ceruri" ...
Pădure, tu la capul lor le-ai spus
Când ramul tău ți-l sugrumară geruri
Cu chiciura zăpezilor de sus.

Pe-aicea ieri se stinse floarea ţării
Şi astăzi trup din trupul ţării creşti
Cu veşnică speranţa primăverii,

Pădure, tu, din satul Tâncăbeşti
Pe-aicea cot la cot legaţi cu funii
Urcară Crişti pe Dealul Căpăţânii!